

Zrinko Šimunić

TERRA MAGICA

Zrinko Šimunić / Terra magica

Zahvala prijateljima

Zahvaljujem se prijateljima koji su, na trenutak, zaboravili na *zemne stvari* te pomogli izlazak ove knjige:

Sandi i Hrvoju Hudiček iz Zagreba
Vlasti i Vanji Jurić iz Zagreba
Mirjani Kolega iz Kali na otoku Ugljanu
Tanji i Mladenu Marjan iz Zagreba
Snježani i Saši Marjanović iz Kašine
Stjepanu Mešteru iz Osijeka
Gordani i Draženu Pečnik iz Zagreba
Doris i Vladimiru Peršić iz Rapca
firmi “Working” iz Varaždina

Zahvaljujem se i književniku Miljenku Muršiću za prijedlog uređenja zbirke, Renati Kunder na lijepoj naslovnici, pjesnikinji Ljubici Šego na recenziji, supruzi Radojki na pažljivom čitanju radnih listova te svim ljudima dobre volje na ohrabrenju tijekom pripreme knjige.

Autor

U Zagrebu, 21. siječnja 1997.

Zrinko Šimunić
TERRA MAGICA

pjesni
ljuvene i rumene

Biblioteka Zrikavac

Iz recenzije

Zbirka *Terra magica* potekla je i rodila se iz naglašene senzibilne mladenačke prirode pjesnika Zrinka Šimunića koji ima istančan sluh za boje, zvukove, ritam i u čijem životnom i poetskom iskustvu važnu ulogu igraju čula. Pjesnik je to s mnogo čulnosti koji komunicira sa svijetom (čiji velik dio su žene) svim svojim čulima i koji taj isti svijet kroz intimu svoju osjetljivu priznaje. On željan ljubavi je, dodira, mirisa, sveg onog što sastavni dio ljubavi je. On traži i pronalazi sebe kroz dodir i govor tijela. On predah i odmor, i utočište u ljubavi traži. Pa, iako mu je poezija erotikom nabijena, on nježan je lirik koji toplo o ženi pjeva. On, na sreću je, onkraj grube i sirove vulgarnosti; pa i onda kada nam se čini da joj se opasno približava. I kad o beskrajnoj slobodi u ljubavi pjeva, on nevinost i čistotu ljubavi zagovara. I onda kad čežnju i žudnju ljubavnu ne uspijeva zatomiti, on nježan je, prirodan i spontan. I kad putena i pustošna ljubav pustoši pjesmom njegovom, i kad ljubav u ekstazi je, opraštamo mu jer poklanja nam skrivene ljepote ljubavi i otkriva kakva sve ljubav može biti.

Ne trudeći se osobito da poštuje tradicionalne kanone poezije, niže slobodne stihove u strofe i gotovo bez znakova interpunkcije. Ponegdje, tu i tamo, nađe se neki zalutali zarez, točka neka, tek toliko da na tren silinu bujice riječi zaustavi, obuzda, a onda ponovo branu otvara i kaskada riječi pršti. Jezik i izraz individualizirao je i dinamizirao vrlo vješto, uspjevši pronaći nove, nesvakodnevne riječi i sintagme koje je izveo iz zadanih mogućnosti hrvatskoga književnog jezika i tako stvorio nove vrijednosti. To je postupak tzv. jezičnog “oneobičavanja”. Pojačao je fonološku, leksičku i morfemsku razinu našega jezika. Stihovi mu odišu svježinom, a riječi iz biljnog, životinjskog, morskog i ljudskog svijeta tome doprinose. Pjesnik poziva na vođenje ljubavi na kamenu, uz more, u uvali otoka, na travi, pod krošnjom neba, pod smrekom i borom dok rosa je, kad oblaci su i Sunce je, i kad zora je, a cvjetovi, i sirene morske, i bilje morsko, i šumica, i daždevnjak, i krila leptirova, i oblutak, i cedar, i orasi, i mošt, i jarebica, i putar, i latica, jagoda i konoplja, voće i pogača simboli su ljubavne žudnje i igre.

Ove riječi pjesnik je utkao u kraće ili duže nizove rečenica u kojima se ističe gramatički subjekt *ja*. *Ja* je i pripovjedač i komentator događaja, ali, prvenstveno, on je muškarac koji ženu voli. I zato on stihove ženi poklanja, i zbog nje ih stvara, a taj kontak, komunikaciju najčešće ostvaruje kroz lirski dijalog. On direktno ženi se obraća, u imperativu ili prezentu, ili ponekad pogodbom. Jedna rečenica jeste jedna strofa, dakle, dovršena misao. Nekoliko rečenica strofa različite dužine i broja stihova, čini niz, cjelinu. Pjesnik s lakoćom stvara nesvakodnevne izraze i sintagme (*u slabinama stijena i kopčama sjena; mamila orasima tijela; orisima želja u koracima mlijeka*). Kroz zbirku povlači poneku kajkavsku i čakavsku, ili madžarsku riječ, što doprinosi ljepoti i svježini stila (*gartlic, ponistra, ljuvene, žlahtan gospud z horvackega ursaga*). Posegnuo je i za književnim i nekim drugim reminiscencijama

(*Šuma Striborova* - Ivana Brlić Mažuranić; *žlahtan gospud z horvackega ursaga* - F. K. Frankopan; *S ponistre se vidi Šolta* - popularna glazbena pjesma, itd.)

I za sam kraj: Zrinko Šimunić pjesnik je divlje, neukrotive mašte, eruptivne erotske snage i nezaustavljive, nesputane pjesničke samovolje. On hoće sve, on hoće i stvara nešto novo, osobno, svoje, i na razini jezika i stila, i na razini pjesništva. Vrijeme - taj najveći i najpravedniji sudac - pokazat će koliko je u tome uspio. Ali, ne budimo suviše strogi u ocjeni našoj, jer, ipak, je to pjesnikov prvijenac u kojem, naravno, ima slabosti, ali i vrijednosti. Ne zamjerimo mu previše jer on hrabrosti i srca, i stila ima da u ljubavno-erotsku, putenu avanturu svoju izravno, bez uvijanja i prenemaganja zaroni i nas u nju uvede. A što se čitateljica tiče, sigurna sam, one će mu najmanje zamjerit. Jer, on žene slavi. Jer, on za žene je tako čulno, puteno, strastveno, pa ipak tako nježno, lirski toplo, verse ove ljuvene i rumene iskovao i njima poklonio ih. I zato bravo za Terru magicu - ženu tu magičnu.

Ljubica Šego, prof.

U Bregani, 6. siječnja 1997.

Terra magica

Snoopy¹

Ti htjela si ...
da igramo se na kamenu
tamo
gdje meškolji se more, zapljuskuje
duh puževa
i školjki, slanost trava

Prolaze barke

Ljudi nas gledaju, ljudi
nas vole

Sunce je azurno, usmine
cvjetovi bluda
raštrkani u osmijeh ko
dvorska luda

To slano meso
Mirisna trava

Mljacka moj ud crvena školjka
balavi puž

Primaš me nježno
Silaziš mi sasno

I jašiš me u osmijehu tiho
ko sestra, urotnik
u uvali otoka tako
blizu ljudi

Samo da nas ne spazi koja
glupa njuška

¹ Snupoliki oblik ima jedan otok u arhipelagu Paklinskih otoka

Kad sjediš na ivici kade

Lijepa li si
točarice moja
kad umivaš noge u čaju
od trava planinskih

Sjediš na ivici kade
zadnjice zadubljene
u bijeli emajl

Ne gledaš me
Ti nemaš ništa s tim

Lijepa li si
voluharice moja
kad ujedaš me u vrat
ispod školjke ušne

Divljak!

Ti nemaš ništa s tim

Mirisna si kad se vratiš
s dvokolice planinske
Vonjaš na znoj i ljetnu travu
ko dječak
koji se kasno vratio s igrališta

Bio je Indijanac
duboko u noć

Al' ti nemaš ništa s tim

Probudi se lijepa

Probudi se lijepa
u uvali mlijeka, krošnji neba
u klokotu smijeha

Zaklopoći tabanima
goluzdravo vrijeme, zagri
uglate sjene

Budi med
Budi vrijes

Dan je ko rosa
Nos je osa

Mirišu pjene

Vrludaju mijene

Probudi se lijepa
u zelenici oka, mrmoru mora
klikčaju sroka

Okupaj se
u kori bora, drhtaju boja
tamjanu smola

Budi lijepa
ko smreka

Košulja sretnog čovjeka²

Ja u košulji sretnog čovjeka
bez gaća i hlača
htio bih te uzimati u košulji od zlata

Male
zlačane alkice
kroz koje se meškolje slane dlakavice
- bradavice tvoje
zveckaju i plešu oko bedra, preko njedra
iznad šupka povrh pupka

A ti objahuješ me ko sulica
Točaš mi kravatu od svile
sokovima sluznim
i prašnim ko leptirova krila

Ti u cipelama sretne žene
bez hlača i gaća
griš me jezikom u košulji od blata

² Naslov knjige Vesne Krmpotić

Kupačica I

Sunčala se na kamenu
rumenom
slanom
punom palčeva uzdrhtale strasti
Valjala je more
pljuskanje svjetla, kristale
zore

Napućila je usmine
- mesnati cvijet
napunila ih pjenom bilja noktima milja
talila je prste
u mlijeku naprslog cilja

Cjelivala je sunce
pipala oblake, mirisala
galebova let

Kupačica II

Ležala je na kamenu
lijepa ko stremen, gola
ko plamen
sirena morska
pliskala
svilenim trakom, točila
stijenu soli
u pjenu, prštanje svjetla
u zjeni

Igrala se zrakom

Kupala je prste u školjci
strgala čipku
sa Sunca, zapalila cvjetove
mesnate
slane
cjelivala nebosklon lepezom
rumene slasti

Izvornik I

Kada čitaš moje pjesme
kad se tvoja koža brazdi
nemoj se sebično dražiti
 bijelim prstima
tamo gdje si mokra i slana
 mirisna, nježna

Ostavi nešto ...

Ne traži me jedino
 zbog riječi
koju sam nečitko napiso

Zaustavi riječ. Ona bi tvojim
 tijelom postala
i namjestila se u utrobi tvojoj
 kao grimizni paž
 u hermelinu
na službi gospodarici svojoj

Izvornik II

Kad bih sad smjesta
 napisao pjesmu
radi koje proplesati će
 tvoje bedro
točati se cvjetovi, šumica
 i vedro
kao slatki miris pomade
kolutat će se tijelo, snivati će
 vreli
tijesak slasti ko opijelo

Među nogama slani zvrk

Kad bi sad smjesta
 zavukla
prste u gaćice i vrtjela
 dlačice
 ko pračkice
zvala bi me smjelo da ti
 gasim prste
i izgrizem tijelo

Erosa sjeme³

Erosa sjeme
rasplelo se kao pleme
ispod brežja
povrh vriježa šume Striborove
u dvercima grimiza
na slanutku milja, morskog bilja
poput smilja

I bijelo se pleme
kupalo
u vruljama tihe sreće
poput svijeće
sluzave i slane, mirisne
i krasne

³ Naslov knjige Enesa Kiševića

Silba

U gnijezdu kamena
ispod ogromne gromade nad morem
u *groti*
smješkala se tvoja nauljena zadnjica
pljeskanjem oblutaka, kotrljanjam
obala

Mreškala se put
nazubljena
u ruži usmina

U *Griotti*

Vjetrokaz nosnica

Vabila si u utrobu
galije
starog daždevnjaka

Poučen iskustvom
zažarih se u sidrištu nemira
koloturi jezika lepetu
leptirovih krila

Kopča se skvasila, konop
omastio
u žudnji rumenila, krijestio
u pljuskanju
badnja vodenog *ždrila*

Igrali smo se
morskog bilja

San

Kovitlala se tvoja zadnjica
u slabinama stijena, u velovima
sunca i kopčama sjena

poskakivala ko koza
mamila
orasima tijela, orisima
želja

Potrčao sam za tvojim
oblutkama, dva oka
u dva
bjeloočna skoka

Bila si tako lijepa
snimana
odozada u koracima
mlijeka

Cjelov

Kad sam ti lizao usne, cjelivao usmine
rekla si:

Ljudi su nekoć davali sol jedni drugima

Tako je nastao poljubac

Gartlic

Najvažnija stvar na svijetu je ...

Kad izašla si iz kade
uzbibala si cice
ko crnkinja mlada, ko lovac
jarebice

Orošena bedra
kristalne žice

Kupala si svoje lice
u osmijehu
cedra

Hvalila se ...
da grudi imaš veće
od Fox
Samanthe

I poljubila
jezikom zube za sve mornare
i kaplare
tokare i limare

Osmijeh
engleske domaćice

A ja cvao sam na te
ko na lovinu bajnu
hodajuć' otpozadi
gledajući kako loptaju se
bijeke boje

Na stolici razgaljena otkopčanih dojki

Bila si sva radosno tijelo
zanosno
vrela
mesnati cvijet

Htjela si da ti milujem grudi
rasute
ko hljebovi na lopati drvenoj
ispod peke

Drhtale su dvije pogače žute
jagode kvržaste
slane
loptasti znoj

Nuđala si mi svoje voće i uzduh
srkala, nosnice
micala

I disala, disala ...

Smiješila se snena

Pitala si jesu li mi lijepe
nabujale boljke

Staro kraljevstvo

Jebala bi' se kak stekla!
rekla si zanosno
i pri tom se nasmijala
dražesno
ko kruška mirisno

Kupala me tvog jezika svila
u čaroliji milja
riječ starinska, *horvatska*:

Steklišad mi izvedite
štono sam ih zarobio!

Čujem Kovačića, fiškala, pravaše
Stekliše vidim -
cucke besne *proti Madžarom*

... kak stekla!

rekla si bezbrižno
tu riječ mokru, u tajanstvu
jezika Hrvata
u povijesti moga roda.

U zlatarskoj radnji

Kad bi Vi samo znali
njene grudi, gospođo,
ustreptale u žamoru prosute svile, ljeskanje
žilja
od milja bilja
od obilja

Vi ne bi pričali
kako je ova ogrlica laka
i tanušna
krhka i lomna

Vi bi sigurno drukčije procijenili:

prijesne hljebove
sa krunom od zlata kad nadimlju
sunčeve listove
a oni se meškolje sa puno
puno rafinmana

Ko leptir među nogama
naivno i vedro

Kad bi Vi samo znali bijela njedra
zlatousta i jedra
sa poljupcima od rumenog vedra

Vi bi se prevarili i stoti put

Priljepčiva pjesma

Kad sam joj prvi put
cjelivao usmine
bile su nekako male
priljepak
na travnatoj stazi, pupoljak
u morskoj vlazi

Slane su, rekoh

*Ma nemoj!
Nikad čula.
A da možda nisu
slatko tijesto
u očnim dupljama
Moby Dicka?!*

Bijele njene krilate noge
zavrtile se
u školjci mog dlana

Puko je badem
rumenih
usana

Hardcore

Gledala je preko *weekenda*
filmove
bez sadržaja
i ostala sama

A tako bi joj dobro došo
nevidljivi netko
u raskriljenoj kišnoj kabanici
glavati Petko

Dlakav i žut - drhti ko prut

Samo da se sjuri
u mljackavo nepce, u kajmak
mesnatog cvijeta

Darovala bi mu i zadnjicu
za ujede i prozu
nadimala bijela njedra, njiskala
oznojena bedra

I dudlala mu pijetla
od Kiklopa do šupka, posrkala
hrapavom svilom
bijelo pleme i suze užitka

Samo nek' šuti
bez imena i časti požudan
u čupavoj krasti

Gledala je preko *weekenda*
filmove
bez sadržaja

Omlet za Hanu⁴

Kad je otkopčala čipku
prosula njedra
i stavila prsa na vagu bila je nježna
lijepa
ko zebra
sa lijevom sisom kao na dlanu, uteg
na limenom tanjuru

Nasmijala se
poput snješka, i nudila desnu dojku kupusa
glavicu rumenu i slanu
bradavicu, jagodu vrtanu prezrelu
i rujnu

Ružu
kao ljubav nujnu

Al' kupci se zgranuše, kumice
Svetu obitelj pomenuše

I svi
ko ukopani
stadoše

Tražila se skrivena kamera

A video?
A video?

Ma bio bi to
strašan spot

LU - DI - LO

⁴ Omlet - hommage od milja

Maljčiki

Marširao sam, marširao sam
svečano i gromko
sa nadignutim ovratnikom preglomaznog kaputa
u šamarima mraka
u mrklini bez zvijezda pjeneći dahinja
u nosu
njišteći grozdove stakla, huk pakla
ližući jezik, krušku
pijavicu svjetla, zelenilo zime mokrinu
šinja oblinu
željeznog mosta iznad
ranžirnog kolodvora

I idući tako, idući ...
bez zornjače
u tvornicu na kraju grada
udisao sam pelud
utkanih pusa na krajevima gordo
podignuta kaputa

Prašnici njenih mirisa
tješili me
u vrelini muka, bunilu
orijentalnih buđenja

Na sabajle!

Grič

Mamila me da joj kupam prsa
u dlanovima runim lica, pletem
prstima po grlu ptica, skrijem
treptaj latica u loptanju torza

Sasuo sam kriomice prstomet
u tkanje, pošli smo paučinom
ulica zaobljeni zimom, tišinom
zvijezda, polizali smo vatromet

- poljupce u jeziku vjetra. Kosom
me vabila, usne širila, školjku
ušnu zavela u grebenu nosnom

Dražila je ujede, cjelov, slatki grč
opojnu ribizlu grijeha. Bosu dojku
ježurci su presvukli ko vinski vrč

Zrinjevac

Cjelivala si suze slane u rahloj
uličnoj lampi, u palucanju sjete
u žudnom oku smućenog poete
Posisala slador u pahulji sahloj

Htjela si uroniti u zagrljaj puti
rasplesti čula, jedrit na stegnu
bludnog sina žudeći da užegnu
misli o draganu, tuga koja guti

Iznjedrila si ipak zaveslaj slasti
u pijanstvu tijela, zanoćila gola
ko mrtva riba bez želja i časti

Ostavljena od voljenog, izgorjela
u grlenoj ogrlici užitka i bola
isplela si osmijeh modrih strijela

Sladogleđa slatki

Parovi na Strossmayerovu šetalištu

Oduvijek sam volio gledati parove
kako se ljube
piju si lica, srču nektar
slanih klica
zubima jezike lome
poput
ptica

On je grli
ona ga mazi
u kralješcima vratnim vrtlog
prstiju njenih
i mene
plazi

Mirisi kestena

Treptaj latica
u grudima plavih žbica

Ukrao sam vjetar slada
strast monada, osjećam se
poput
gada

Oduvijek sam volio gledati parove
kako se ljube
piju si lica u zubima vjetra lepet
mokrih ptica

S ponistre se vidi Šolta

Baš kao da nikad
za ogib svjetla čula nije
svlačila se u slapovima ružičastog svjetla
čupave pjene
na iglama koprene

Poljupcima prstiju
vrtuljkom dlanova laktova bosih

Čas jarče
čas bljeđe

Mlačnije, mlačnije

Kuće su plivale
u potocima zvijezda, potonule u dvorištu
tamnih gnijezda

Ali ona ...

Zakriljena zaslonkama
vodoravne sheme
nudila je svoje voće rukama, ogledalu
upitnike pisala
ili ponos disala, ticala ...

Proljeća mrazna

Tko zna?

Jednom je zašašavila ormar, vadila
prsluke od lana i svile, ogrebla prsa
papučicama od kašmira

Sve ih je probala

Treperila joj krila
rumene jagode
u košarama svježeg putra

Pogledavala se kao vila
na zatiljku
zagrlila dlanove, raskrilila
bijela njedra

I šetala se banica, zavrtjela
bokove
počastila kralješke
i bedra

Ali najednom ...

Pukla joj je svila
gaćice je skrila

Luč je utrnula
kliknula na dlan

I tako ...

Navuko sam zastore
u *kuhinji-kupaoni*

Na spavanje pošo

Showgirls⁵

Kad je gola plesala
oko mjedene šipke, kupala
smolu zraka
u palucanju jezika, vrtjela
koru daha
osmijehom zdjela
lizala vretenom tijela, okom
se zibala

Kad se bosa klizala
jezikom
po vratu kovine
pogledom
cijedila
u vrtlogu strijela
drsko
i nježno

Bila je tako lijepa, raspjevana
u slapovima
razdrljene duše, u sokovima
propupalog smijeha

⁵ Naslov filma

Slika

Kročila je smjerno
Kosnula me pogledom punim
tavne tuge

Dva sunčana hljeba
dvije oble dojke drhtale su
u bakropisu ulice
u rastvorku lanenih revera

Kročila je smjerno
jedrih listova
u cipelama boje sladoleda

Zaveslaj tijela
u ritmu tračnica, u žagoru čežnje

Molio sam da je bludnica

Kosnula me pogledom neke
davne
starinske tuge

U slavonskom vlaku

Spazih joj grudi u ljuljašci
od čipke
mrežaste, crne
iznad dolame bijele, trbuh putra
ružu pupka

A sve kroz čupavo svjetlo sunca
na zapadu
crni pleter veste, vunene
zimske krijeste

Lagano sam je piljio, gutljaj
po gutljaj
Htjedoh joj krasti
ljetne slasti

A vlak je klizio
ravnicom
posrnulom u sumrak

Nije me gledala
niti primijetila

Jedino se kristalno
osmjehnula
pri silasku u Našicama

Prodavačice u boutique-u

Kad ugledam im noge u toplim
namirisanim buticima
one mi prilaze u zaveslaju bokova
lokomotivom žudnje
dojiljom svojih bosih laktova
zrcalom noktiju
i pogledaju me prozirno nimalo žedno
već ledenomedno
u svojim mrežastim koljenima, listovima
rastvorenih očica
obalama končanih bočica

One su ovdje, vestalke
modnog pliša
ognjišta svih otmjenih žbica

Mlade cure, curetak
jedrih kiša

I kad mi dodaju karirani sako
na probu
one znaju da varam oči, narcis
u zrcalu
u kornjačinu oklopu

Gledam ih žedno, pomalo
sintetično
peripatetično
filozofski

Ukočeno sasvim!

Ma ne znam
kud bih pogled svrno

Gutljaj sline, gvalja
u zrnu prašine

O, kad bih samo smio

biti onaj koji nisam, naporiti
s mirom
pozorno
oči u pjenu rajskog vina

I ne probati ništa
Sako ne mako!

I reći im kako su lijepe, ljepše
od misli
zubatije
od peckavog dima

I pomalo hladne, brrr...
baš
za promenadu

Indira

Lijepe su ove žene
u suknjama od indijskog sukna
u klompama

Rumenilo njihovih peta
bljedilo
gležnjeva bosih dah
mi zaobli

Uzdah šušti
u krošnjama

Lijepe su...
ko krastavci blage

Vegetarijanke
- zasigurno

Sikiljevci donji

Priljepio si oko, prijatelju
na zipku pas konobarice
bumbar oka, tihu vrtnju
oko stolova, sikilj sokova

Šumila je gizdom kukova
sobom sretna. Igrom tijela
zapekla osmijeh, grlo nam
i dah. Uzjogunio se zrak

Sabrano si sladio pogled,
ko da umuješ mazio vid
Cura je redila susjedni stol

I otego se uzdah, rumeni prah
U čudu se okrenula, stolnjak
stresla, zveku lipa prosula

Scherzo

**Sladogleđa
bludno bludi
samoblud
ga budi**

Paluca ti jezik
ko mokra svila
Hvata trak sunca
u kristalnoj čaši

Toči se vino
hrapava pjena
Ližeš zrak
u mirisnoj kaši

Ljubiš si lice
prstima bijelim
latice štipaš
usmina zrelih

Grliš si cice
ko visibabe
jaglace bijele
i čarobne ptice

U utrobi tvoje pice
kriješ mi lice

Scherzo

Vatreni mir u tvojim očima

Oči boje mahovine
ili starog panja
Svejedno

Kaleidoskop
srebrnih sanja

Ledeni san na tvojim usnama

S okusom meda
ili rascijepljene jagode
Svejedno

Poljubac kao razmazana rana

Sasvim mala
- malecka,
ali slana

Coitus poeticus

Volio bih te voljeti noćas
tako
da milujem ti anus i cjelivam
stopala

Skupljaćeš poljupce među prstima
Jahaćeš
na mome dlanu

Volio bih te obujmiti
tako
da mrsim ti njedra i cjelivam
usmine

Great ćeš od smijeha
na vrhu mog poljupca

Htio bih te ljubiti
čudno i vrelo
kako još nitko ljubio nije
u naivnom carstvu želja
u nasmijanoj
pjesmi
tišine

Maska

Jednoga dana
na maškarama u Riju
kreolka vrana
obrijat će glavu
fiju briju
djelomice
zakrilit će šiju
apostolsku
ostavit će grivnu, auru
kosatu
živu

Od svoje kose uljane
ugljevlje
u preplitanju sjajnih
crnih zmija
napravit će bradu, zalijepit je
za paradu

I bradavice stožaste
zarotirat će
u vrtlogu dlačica, mačkica
i pupak će okrijepiti
kosmatom rozetom, korzetom
runjavih žetona

A kad fašnik
naposljetku prođe bliještati će
ćelava plesačica
u tihoj potleušici od kartona
ližući balone zelenih zmajeva

Bez doručka

Cik zore

U vitrini hotelske sobe
 škilji pepeljara
u udolini dviju dojki rasutih
 lijepih

Mirišu bedra

Kolutovi dima se klate
 teturaju, plešu
viline kose, pijano prelo
 Usta - slana
muštikla, zubato vrelo

A on se privio uz nju nemiran
 pun slutnje
pa je grli pa je mazi

Ona se smiješi
ona ga gazi

A noćas mu se podala
 ko gumena lutka
raskopčala čipku, prosula njedra
 Klisnula je svila
 niz raspukla bedra
Zaplovio je sudbinom moreplovca
 pun žudnje
u maslac maznih nogu, rastaljen, vruć

Stadoše se njihat poput prove, maestral
 loptao je bove, lizao put
Rasplela je jezik, hrapavi prut
 pijano, žedno
 ko šarena krava

Pio je njen sok ticalom mrava, grlio zube
 tiještio guz

Al' ona mu se iskrala, kliznula
ko ovca
okrenula naopačke
tražila je da se sišu naglavačke
crvene latice
masna kost
i milje, milje slano

I kad je ciknula
nježno vrisnula
(plašio se da ih ne čuje čitav kat)
sjeme je sisnula
marno je skupila svaku kap

Cjelivala ga je toplo, mokro
laneno, vješto
jezikom mu preplela kuhano brašno
šampinjone
tijesto

Miriše čisto
rublje turizma

Žlahtan gospud z horvackega ursaga ⁶

Ja ga i sad vidim kako jaše ...
jaše ...
u sunčevoj magli, srebrnoj strijeli
u zlačanu traku
Topot kopita
Škljocaju ostruge, njište vranci

Govorio je pučanima okupljenim
na drevnom
drvenom trgu o svetom
pravednom boju
ozaren
zanesen
ko pjesnik
ko dječak

Htio je biti ratnik

Puk mu je klicao, klicao ...

Al' stjegovi su pali
ko preplašene ptice

Još uvijek ga gledam
kako jaše ... jaše ...
u sunčevoj magli, srebrnoj strijeli
njegov barokni
brončani osmijeh
u jajastoj kući duboreza pogled
pun nasmijane sjete
pregršt laske

Stihove je pisao kao skaske
šaljive i zagonetne
dražesne i vragometne, a zapravo ...
nježne

⁶ Radi se o Frani Krsti Frankopanu

o vrelom klincu i garavoj brazdi

Darivao ih markizama perom
po lepezi

Gole

Znaš li ... zašto su ljepše djevojke
kada su gole, sa cvijećem u kosi
uz zastor grivni na pijanoj rosi
znaš li zašto pukle su im dojke

A toliko su nam o tome pričali
kako čar je u slutnji, igri sjena
kako omama je u tajanstvu žena
da o Goloj Maji nismo ni sricali

Pa ipak, svukle su one sedmi veo
veo tajne, prosule njedra i ružu
svjetla na obale oblina, srh zreo

Ali čarolija je u bajamu tijela
dražica koja pali slatku žižu
Bezočna je tajna, sočna i cijela

Scherzo a la carte

Htjela je da joj mijesim grudi
u vodi zelenoj, ledenoj, medenoj
ko gumene lopte

Bubрили šiljci

Smijala se zvonko. Cilik tijela
glasno

Cvokot
Kokot

Strasno

Klizili smo potrbuške, porebuške
Lizali se, gnjurili
na zrcalu jela

A poslije smo pričali
da sve bilo je strašno
uzbudljivo
ko šareno brašno

Narcis

Ona je bila ...
Ona je bila ...
Ona je bila puna
zrnatog žilja
u svoje tijelo lisnato
zrelo
tiho zaobalje
zaljubljena
ko ciklama

I kupala je cvjetove
svoje u školjci svog dlana
sasvim slana
puna plama
točila prste
u bijelim gaćicama kovrčala rumenilo
miris stida
posrkala nosnicama sjeme
zacopanog lida

Svilena pjesma

Imala je noge bijele
ko sir - bijeli pil
i koljena obla u haljini ljetnoj, cvjetnoj
protkana mirisima
mirisnice pariške
Prćasti osmijeh mladog mjeseca

I kad me takla podlaktice, nadlaktice
mazno
rekla je kako sasvim ozbiljno misli
da jednom
budemo zajedno

U čas tili
zgrabio sam je za koljena, potio jedra
klizava, vedra
orošena bedra - blistavi vir. Puštala me
da joj gmižem tijestom
nožnih listova i pri tom se smiješila
nehajno
pusto

Što li je htjela kad ništa nije htjela
čarobno
gusto?

Možda je milovala te noći sjene
u samoći grleći mokru, slanu
okaminu ljubavi bez pjene

Voljela je da ju jarči grcaj
žudnje u meni, drhtaj tijela
blizak i tih. Nestašni stih.

Cvjetna pjesma

Nestašno si to rekla, čak
blagonaklono
u melodiji zvona, pričala
o upadicama
muškim u tvornicu snova:

*Ne znam što vam je
u postelji
svi biste htjeli uč'
golobradi
u guzino dverce
laki
ko perce*

To boli !

Jož, zar si probala ?
- Strašno !

Svukla si još jedno
djevičanstvo
u mojim ušima

Al' školja još imaš ...
nevinih
nadam se

Neka se počupaju
sočne
defloracije

Bosonoga

Spazih je sa balkona u gluho
ljetno
doba

Pet popodne

Koračala je pločnikom blijedonoga
u baršunu
bosih stopa svilenim jedrima
svečanih nota

Nestašno je stupao
u orahovoj sjeni
tulipan
nožnih poljubaca

Bilo je nečeg nestvarnog
u uvali
ljetnih jedrilica

Bila si tako lijepa
kćeri kneževska

Tamnobajcana stopala

Izležavala je na postelji svoja
bosa
stopala
potila ružicom prstiju tobogan
bijelih listova

Mamila se u orisima
bedrenim, točila
u cjelovima ljetnog podneva

Spazila je moj
beskoristan
čulni doživljaj, gutljaj
sline
u zjeni aeroplana

Svejedno se mrijestila
u ormaru
vrelog dana

Bilo je to u nekoj garsonijeri
pretrpanoj
isluženim sjećanjima kakve bake
ili strine

Bračni ležaj po pola sobe
u limenoj
krletki
unajmljenog stana

Gologlavi životi

Katolkinja

Lijepa je kad prozbori
o Bogu
tad njene ruke postanu žive
plamene ptice

Balerine
Grlim ih očima

Mirisni okvir
za svježinu slike

Izgubi ona strogost
prerušenog djeteta, postaje
milosnica
pjesme u jezeru čežnje

Male stvari
sitnice
kupaju se u vrtoglavici jezika

U prozoru praslike

Scherzo

Zamrzline sunca
u njenim očima, u vjetru
vjeveričjih
stopa

Tragovi, tragovi

Ona se kupa
u otvoru mjeseca, u lepetu
pšeničnih klica

I zatim se raduje
svakoj
poludjeloj ptici, svakoj
nauljenoj skici

Zamrzline pjegave
tirkizne
patine pune rupa

Tragovi, tragovi

Ona lupa
u vrh žica, šum voda
u svijet
koji se među prstima mrvi

Topot klupa

Tragovi, tragovi ...

Krakata pjesma

Sjećam se ...
snijeg se kravio
u pjeni zraka
a ti bila si
prpošna
u očima svraka

Kupala si osmijeh
svoj
u sisama
na iglama dlaka
brkove šišala
usnama
putenih zraka, istegla
ruž
prepuklih traka

A ja jašio sam
na osmijehu tvome
morska medvjedice
zaljubljen u tvoje pahuljaste brke
u tvoja lijena
mesnata
usta ciganke

Mjesečnica

Sjećam se, kravio se snijeg
tog dana
a ti bila si prpošna
nasmijana
kupala se u pjenu zraka, dojila cjelove
ljeskavih traka

Čekah te u Ćirilometodskoj
u tustoj sjeni
kovanoj zjeni taverne

Cijedilo je zimsko sunce kotlove
zamrzlih snova
poskakivalo u krljušti crepovlja
okatih kuća

Bubnjali oluci preludij
nastupajućeg proljeća, mamili
orisi zvonika
zelenjeli obluci kupola, mirisala
žbuka
memla i mir

Cijedilo se tog dana u utrobi
tvoga stana,
u ljepljivoj stijenci kapalo
u vodenici
od porculana

Bijaše vrijeme
mjesečnog pranja

U srednjoeuropskoj tišini
žutih sjena
srednjoeuropskih žutih
točilo se ostarjelo sunce, prštalo
u klopotavom
suglasju nasmijane sjete

A ti bila si vižljasta
razigrana
pričala si mi o njoj:

O vrelu svih svojih snova
o izvoru ljuvenom, o maloj
žuljavoj ženici
bradatoj brazdi

Pričala si ..
a vjetar se pirlitao
u mirisu oblaka, sanjiv
ko papuča
zločesto i vedro

A ja jašio sam na osmijehu tvome
morska medvjedice
zaljubljen u tvoje pahuljaste brke, u lijena
mesnata usta

Zubato sunce, rumene trake

Sjećam se, kupali se
u pjenu zraka
bili nabrijani grički dandy
i putena putana

Usnuo sam ovakav san ...

Alegorija

Svaki pjesnik mašta da jednom
izbaci
svoje zapjenjeno
golovrato udo purpurni jarbol
u varnici smijeha u očima
ubavih žena

Al' ne da mu ga miluju
il' da mu se dive, ružom prstiju
stopama usana plave

Neka se samo hihoću, klokoću
cilikom jezika
u zubima grijeha, jedrim tijelom
u mamuzi vrijeska

Neka puste
suzu užitka da ljepljivo mili
u prozirnoj čipki
po naprsloj opni rumenog planeta

Jer, *smišan* je on
u vretenu kvrgavog bilja spomenak
prvih
pijanih rima

Golicava krema

Svlačio se pjesnik
već u primordijalnoj ljutoj maglici
bubuljičavih strofa

Sa ružicom dječackog stida
vrcnulo je sjeme nadanja

Žežena želja

Razgolitio se pjesnik
napuhnut

od ergele bosih pjesama

Istrčali konji
na proplanak zelene dubrave

Vodeni svijet

Kraljica mi se osmjehnula
kroz brodsko okno okato
plavo
u podmorju neprozirne
zgusnute tame

Njena je podmornica bila najveća
grdobina
dubinskih struja
naduta ko one balonaste ribe
tropskih boja
ukopane u šuškavi pijesak
morskih dina

Kraljica mi se osmjehivala
zlokobno
svečano
otmjenim pogledom ružice
ljeskavog vina

Zavezan za beskraj
vodenog bitka klepetao sam jecaj
zemljanog žitka

Zvijezde se nisu talile u beskraju
gustog
slanog svemira

Podmornice su plovile ko Šopove
kućice
u tamnomodrim
dubinama

Cilik tramvaja

Sanjao sam je jednom
kako stupa
zakriljena nekim pamučnim mrakom bosa
i gotovo gola
u jedrima debelih listova crvenih
peta
odjevena u gaćice bijelih
frotirnih obala

Gledao sam je ko žabac
i nju i njega
njenog ondašnjeg dečka, hodali
su zagrljeni
u krikovima noći

Nisu me ni pogledali

Oskakutao sam
iz njihovog sna u jutro
bijelih kistova

Cilik tramvaja

San o ruži

Noćas, moj najgori prijatelj
i ja
služimo misu njenu tijelu, on
ljubeć' je cijelu
ja
ministrirajući tek
na njenu vrelu

A ono je toplo i mokro
oporo, slatko
i ... tko zna?

Purpurni su mirisi slasti
u carstvu snova

Gle, kako li se samo smije
mali dječak
na vrhu mog poljupca
grca
jeca
biser bijeli

U slatkim zajahajima
koštice
zrelog šipka

Vrat mlade žene
plavožilje
bisernog tkanja

Stopala
skliske male
crvene ptice draškaju
moj nemir
razvaljuju moj vrat

Gle, kako li se kezi
vještica mala
u zagrljaju

mraka
kikotom zloradice
smijehom
zlokobice
objahujući nas obojicu
crni anđeo
pobjednica noći

Noćas, moj najgori prijatelj
i ja
služimo misu njenu tijelu, on
ljubeć' je cijelu
ja
ministrirajući tek
na njenu vrelu

Ljeskanje

Sudarile su nam se oči
u ljeskanju
zelenih riba, u pitkom
krvotoku milja

Upitah te:
želiš li kušati bananu? a ti
prosula si osmijeh:

Misliš, rumenu i slanu?

Ma, ne! Ništa
mislio nisam, jeo sam pravu
tropical bananu
gulio štafetu, grlio reklamu

Bonita, Bonita - Costa Rica

A zatim smo zaplovili u šiprag
stihova tvojih

Haiku, waka - lirske krosne

Bila si ponosna
puna soka
loptasta i gola rastopila se
u šuštanju smola

Rastalio sam prste, raskuštrao
obrijane lastavice
u mlijeku vreloslanih nogu

Pijavice

A ti:
čitala si pjesme!

Gdje je što

Iz recenzije.....	5
Terra magica.....	7
Snoopy.....	9
Kad sjediš na ivici kade.....	10
Probudi se lijepa.....	11
Košulja sretnog čovjeka.....	12
Kupačica I.....	13
Kupačica II.....	14
Izvornik I.....	15
Izvornik II.....	16
Erosa sjeme.....	17
Silba.....	18
San.....	19
Cjelov.....	20
Gartlic.....	21
Najvažnija stvar na svijetu je.....	23
Scherzo.....	24
Na stolici razgaljena otkopčanih dojki.....	25
Staro kraljevstvo.....	26
U zlatarskoj radnji.....	27
Priljepčiva pjesma.....	28
Softcore.....	29
Hardcore.....	30
Omlet za Hanu.....	31
Maljčiki.....	32
Grič.....	33
Zrinjevac.....	34
Sladogleđa slatki.....	35
Parovi na Strossmayerovu šetalištu.....	37
S ponistre se vidi Šolta.....	38
Showgirls.....	40
Slika.....	41
U slavonskom vlaku.....	42
Prodavačice u boutique-u.....	43
Indira.....	45
Sikiljevci donji.....	46

Scherzo.....	47
Sladogleđa bludno bludi samoblud ga budi	49
Scherzo	50
Coitus poeticus	51
Maska	52
Bez doručka	53
Žlahtan gospud z horvackega ursaga	55
Gole	57
Scherzo a la carte	58
Narcis	59
Svilena pjesma	60
Cvjetna pjesma	61
Bosonoga	62
Tamnobajcana stopala	63
Katolkinja	64
Scherzo	65
Krakata pjesma	66
Mjesečnica	67
Usnuo sam ovakav san	69
Alegorija	71
Vodeni svijet	73
Cilik tramvaja	74
San o ruži	75
Ljeskanje	77

Zrinko Šimunić
TERRA MAGICA
pjesni
ljuvene i rumene

Recenzent:
Ljubica Šego

Likovna oprema:
Renata Kunder

**Zapisao, uredio
i za tisak pripremio:**
Zrinko Šimunić

*Zagreb, Voltino 30
tel. 36-66 -965*

Tisak:
Tiskara "A.G.Matoš" - Samobor

Ovo je prepisak knjige koja je prvi put izašla u tiskanom obliku u veljači 1997. godine. Elektronsko izdanje pojavilo se početkom 2004. godine.

ISBN 953-97095-3-9

ISBN 953-97095-3-9